

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ljubljanski knezoškof pa volitve.

III.

Volilni „opomin“ knezoškofa Jakoba namenjen je z vsemi svojimi ostrinami kranjski duhovščini in prvo, kar nam bodo šenklaški kapelanje na naše besede očitali, bode to, da mi kritikujemo, kar se nas lajkov prav nič ne tiče, in da hočemo — strupeni liberalci! — napraviti razdor mej škofom in njegovo duhovščino. Slobodno s takimi ugovori, kakršnih smo od nasprotne strani vajeni, kakor mraza po zimi! Ali ravno zato, ker „opomin“ ni izdan za nas posvetnjake in ker ga duhovniki, vsaj javno ne, znabiti kritikovati ne smejo, govorimo mi, če je komu všeč ali pa ne. Nadalje, tudi duhovniki so sinovi našega naroda, so avstrijski državljani, in ta isti „opomin“ jih sili v najbolj vroče boje politike, v kateri pa imamo tudi mi besedo in orožje, pred vsem pamet, ki ne prenaša katere si bodi avtoritete!

Nekaj posebno novega zahteva knezoškof ljubljanski od svojih duhovnikov, ko na čelu svojega „opomina“ zahteva, da mora vsak duhovnik, ki hoče biti kandidat, poprej vprašati njega, kaj on misli. Torej kandidat s knezoškofskim dovoljenjem! Zadnja leta smo čitali mnogo škofovskih volilnih okrožnic iz raznih škofij, ali kaj takega nismo za sledili. Tudi smo imeli že mnogo volitev v deželi za vladikovanja istega gospoda Missie, ali kako to, da že pri poprejšnjih prilikah ni zahteval „pravi red in disciplina cerkvena vsekako“ sedanjega „resnega ukaza v Bogu“, da bi bili morali duhovniki o svoji kandidaturi obvestiti škofa? To je prvo vprašanje! Drugo pa je: kako bode poslej z nezavisnostjo duhovnikov? S politično namreč, — kajti baš v tem oziru je doslej prepletal „Slovenčeve“ predalec nekaj dogma, da je duhovski stan najbolj nezavisen in da je uprav zaradi svoje samostojnosti duhovnik jako sposoben za javnega zastopnika. Istina — „fuit“! Kranjska duhovščina si je znala varovati zlato svojo nezavisnost pod Widmarjem in Pogačarjem, če je sploh treba bilo varovati jo. Z narodno-političnega stališča bili smo tega veseli, ker malokateri narod potrebuje tako zelo politično

nezavisnih stanov, kakor Slovenci, in ker je kranjska duhovščina tudi zares svojo nezavisnost obračala v narodne naše zmage. In — roko na srce, gospodje duhovniki iz prejšnjih dob! Kaj bi se bilo zgodilo od vaše strani, ako bi bil „illis temporibus“ izišel tak volilen „opomin“, kakoršen današnji dan leži na naših mizah? Žal nam je za vašo politično nezavisnost, katera se ne kaže v tem, da se lahko prirejajo volilni izgrede iz agitacijske nespodobnosti, nego bi se morala razodevati s tem, da vsak lahko nastopa in ravna po tistem prepričanju, katero mu je obrodilo spoznavanje časa, spremljano z dobro vestjo. Vzpričo takega prepričanja ni po naših mislih treba nikakih opominov, osobito ne za duhovski stan, kateri je, kakor se rado poudarja, inteligenčen in v trdnih katoliških načelih odgojen stan. Če pa se vender zahteva, da mora duhovnik, ki hoče biti kandidat za deželni zbor, vprašati za mnenje poprej škofa, potem je veljavna njegovega lastnega, nezavisnega prepričanja gotovo pri kraji. Naj se nam nikari ne ugovarja, da hoče škof samo odločiti, „ali dopuščajo dolžnosti, katere je dolžan kdo že sedaj vršiti, tudi še pečanje s poslanstvom, ali ne!“ Mi si težko mislimo, da bi bil kak duhovnik, če je poslanec, v stanovskih svojih dolžnostih nenadomestljiv za kratko deželnozbornsko dobo ali za večernejše občinskega sveta ljubljanskega, marveč se nam ta ugovor vidi naravnost otročji. Knezoškof ljubljanski, kakor kaže „opomin“, odločevati hoče na druge strani. Ako bi duhovnik rad kandidoval zoper posvetnjake, tedaj tudi mora povprašati škofa in ta že sedaj pravi, da duhovnik ne sme biti nasprotnik posvetnega kandidata, „koji je na dobrem glasu, pravi katoličan in ki ima potrebne lastnosti.“ Kdo ima potrebne lastnosti za poslanca, na pr. zgovornost, zvedenost v političnih in gospodarskih stvareh, kolikor toliko značaja itd. — tudi to bode odločeval knezoškof Jakob in naj si bo duhovnik s celim svetom še tako uverjen, da nasprotni posvetnjak teh potrebnih lastnosti nima, odstopiti mora, če noče, da bode „pred Bogom samim kriv prezirane pokornosti in spoštovanja do svojega škofa“ itd. Tako stoji črno na bolem. Ako

bi nas vodila politična sebičnost, tedaj bi lahko odobraval to omejevanje politične svobode duhovniškega sedaj proti narodni stranki nahujskanega stanu, kajti nič ne more naroda bolj odvrniti od poslušnosti, kakor zavest, da tisti, ki se mu na čelo postavlja, ne dela po svojim prepričanju, ampak po „opominih“. Držimo se stališča državljskih pravic in politične svobode, koje želimo za vsak stan, in zategadelj odločno protestujemo zoper vsako diktaturo, še tako škofovsko v političnih stvareh.

V Ljubljani, 19. oktobra.

Pogodba z Ogersko Ogerska ni niti zadovoljna s sedanjo pogodbo, temveč hoče doseči še daljše ugodnosti. Tako zahtevajo Ogri, naj se užitarina pobira ondi, kjer se kaka stvar zares troši. Na ta način izgubi Avstrija nekaj milijonov užitarine, ko bi se od piva in sladkorja, ki se izvozi na Ogersko, šele ondu pobirala. Ravno tako zahtevajo Ogri, da se Tirolski prepove pobirati neko naklado na žito, ki se dovažja iz drugih dežel. Ko bi se tej želji Ogerske ustreglo, bi najbrž morale država donášati vsako leto nekaj za Tirolsko, ker bi ta dežela s svojimi dohodki več izhajati ne mogla. Nadalje Ogerska zahteva železnični tarif za olajšave za ogerski izvoz. Seveda naša državna polovica se ne bode marala udati v te zahteve Ogerske. Pogajanja bodo zatorej jako težavna. Budeni in Bilinski bodeča morala pokazati vso odločnost, ako hočeta uspešno braniti koristi naše državne polovice proti Ogerski. Da bi le Ogri zopet ne zmagali, kakor je navadno.

Dogodki v Zagrebu. Govori se, da je ban Khuen Hedervary sam bil ukazal na srbski cerkvi zopet razobesiti srbsko zastavo drugi dan, ko je obiskal cesar to cerkev, češ, da na tej cerkvi je srbska zastava popolnoma umestna. Hrvate je pa to seveda užalilo in dalo povod novim izgredom. Hrvatje so bili tudi močno razdraženi zaradi tega, da so Srbi povsod demonstrativno klicali; „Živio car!“ in ne „Živijo kralj!“ in s tem kazali, da vladarja na hrvatski zemlji priznavajo le za cesarja, ne pa za kralja hrvatskega. Tako demonstriranje proti hrvatskemu državnemu pravu in avtonomiji

Listek.

Iz dnevnika po Dolenjskem

II.

Ribnica.

Od nekdanj bilo mi je posebno spoštovanje pred imenom Ribnica. In to spoštovanje se je še znatno povečalo, ko sem zvedel, da je slovenski Weimar na ribniško stran, da sta Levstik in Stritar iz ondotnih krajev. Zanimanjem sem čital vse o Ribnici, od Lesarjeve priročne slovnice do letošnjega Podgoričanovega „Lončarja“ v „Domu in Svetu“.

Že za mladih let sem se kaj rad priplazil na somnjo do voza z lončeno robo. In doma sem dolgo prej z iglo ali cvekom drezal in vabil star krajcar iz okroglega hranilnika za petelinka ali konjiča, ki je od zadej piskal...

Poznejša leta pa sem rad postajal pri ribniškem vozu, da sem kakšno „osoljeno“ vjel. Posebno ne morem pozabiti jedne. Čujte jo! Na neki železniški postaji na Notranjskem je bilo. Imel sem tam nekaj opravka v magacinu. Mlad, čeden Ribničan prenašal je ravno v magazin obodi, rešeta, rete in sodčke s svojega voza, pri katerem sta vprežena prežvekovala dva tolsta sirca z mogočnimi rogmii. Zdajci prinese neka gospa, cvetnih let in veselih

lic, katero sem že več časa poznal, svojim kuram jest; kure imele so dom tik voza pod skladiščem. Gospa postane. Zbala se je malomarnih in grdi pogledov sivec; takšnih ni bila nikjer vajena v svojih lepih letih...

Gospa: „Odženite malo vola, da pridem h kurniku“.

„Ne boj se, ne boj, saj nista huda“.

„Pa me grdo gledata“.

„Ko bi bila lepa, bi te pa lepó“.

„Kaj nisem lepa?“

„Kaj jaz vem, saj te nisem pogledal“ hiti voznik. Zdaj stoprav obrne dobrovoljni obraz na tisto stran, odkoder je prihajal ženski glas. Ali čisto nič ne spremeni obraza videč gospo pred seboj. Kar mirno se odreže: „No, veste pri gospodi se pa jaz ne spoznam, kaj da je lepó!“

Vidite, kako mi je bilo pri srcu po takšni simpatični preteklosti za Ribnico, ko sem slednjič zares stopil v njo in jo gledal ter občudoval kakor je dolga in široka, in kakor je odeta z vsem svojim bleskom in ribniškim ponosom. In na vse nisem mogel tega bolje zadeti, da jo spoznam noter v šegave obisti. Bil je tisti dan ravno semenj o sv. Matjevu, kakor ti za gotovo pravi tista pratika, ki ima vse svetnike in svetnice v sebi. Najprej naročim

za dva kotiček za čez noč. Potoval sem namreč po dvakrat dveh nogah. Bila sva jaz in moja ona; Oženjen sem, da veste. No, hôtel sem lahko dobil: bral si ga na visokih deskah z velikimi črkami, kakor je navada v cesarskem ali saj prav velikem mestu... In Ribnica ima za to svojo pravico, kajti že Valvazor piše o njej: der Markt ist gross und sind viel Häuser darinn...

Prenočišče je preskrbljeno in zdaj se zarijmo v somenjski dirindaj. S kraja trga prodajali so usnje, mešano blago in železnino. To ti je bilo kričanje in pretetovanje na desno in levo mej prodajalci in kupovalci. Vedi, da je Ribničan pristen slovenski žid za prodaj! In hvaležni bodimo, da smo večinoma tako čedni in prebrisani za trgovino, da se ne zarejajo stenice neke vrste po naši krajini. V mešanih naših deželah je to slabše! Na sredi trga bila je množica štantov za sladčice, mednino in kolačke, za novošege viteze na pisanem konju s kolesci in piščalko v... ne bodi grdo reči! Todi okrog se je sukal mlajši svet. „Kupi mi kaj, Janez, za odpustek“, govori rudečelično in živooko dekle mimo idočemu, čvrstemu fantu in si pri tem tako iznavade briše bujne ustnice z robcem, ki ima na okrog široke čipke in na gornjem voglu dol veliki, rudeči črki, da bi ju človek kar od daleč prijel.

je seveda razgrela hrvatsko kri. Da je ban ukazal z nova razobesiti srbsko zastavo, bilo je pač jako neprevidno. Khuen Hedervary je pa prisiljen ozirati se na Srbe, kajti on bi že davno ne vladal na Hrvatskem, da ga povsod, zlasti pri volitvah, ne podpira srbski življ. Srbi vedo, da je vse vladovanje sedanega bana naperjeno proti hrvatski samostojnosti, zato ga pa podpirajo.

Madjari in Hrvatje V tem ko madjarski listi na vso moč pretiravajo dogodke v Zagrebu, pa vlada v ogerskih vladnih krogih vse zmernejše mišljenje. Banffy bi pač najraje videl, da bi se o tej stvari v parlamentu niti ne govorilo. Oficijozna glasila že zatrjujejo, da so proti Madjarom demonstrovale le nezreli dijaki, drugo prebivalstvo zagreboško pa je madjarske goste uljudno pozdravilo. Posebno se v „Pol. Corr.“ piše iz Budimpešte, da so zasebni časniški dopisniki stvar pretiravali in da se ne sme iz dijaške demonstracije sklepati na nobeno sovražstvo razumnejših življev proti Madjarom. Tudi ogerska vlada ne misli na nobene spremembe v vladanji Hrvatske. — Iz vsega se vidi, da Banffy nima veselja začeti kako akcijo proti Hrvatom. On ima že dovolj opraviti z Rumuni, Srbi in Slovaki, pa si bode še delal težave s Hrvati. Kdo ve če Banffyju še v nekem oziru stvar ni ravno ne ljuba, kajti znebil se je nevarnega tekmeča. Khuen Hedervary ne bode mogel priti v poštev kot bodoči ministerski predsednik ogerski.

Židje proti mešanim civilnim zakonom Dobro je znano, koliko krika je bilo ob svojem času, ko je bila gospodska zbornica ogerska odklonila zakon, po katerem se židje morejo ženiti s kristijani. Gospodska zbornica se je morala preustroiti in civilni zakon je prišel na dnevni red. Po židovskih listih je bilo silno veselje, da se je naposled vzprejel civilni zakon, s katerim se omogočijo taki mešani zakoni. Mislil bi bil, da bodo židje vendar zadovoljni s takimi mešanimi zakoni, a pokazalo se je, da rabinci drugače mislijo. Te dni so imeli shod v Budimpešti in vsi razen aradskega rabinca dr. Rosenberga so bili odločno proti takim mešanim zakonom. Naposled so sklenili, da se taki civilni poročenci verski ne smejo poročiti. Zakonov mej židi in kristjani torej sedaj ne prizna niti katoliška cerkev, niti židovska vera, ostanejo vendar le zakoni nekake nižje vrste. Vsi sklepi ogerske postavo daje in vsa pisava židovskih listov jim ni pripomogla do enakopravnosti.

Dogodki v Turčiji. Kristijani na Kreti so sklenili obrniti se do vevlastij, da se razširi samouprava tega otoka. Nekaj časa se je govorilo o nameravani ustaji na Kreti, toda tamošnji Grki nimajo za to poguma. Sploh poslednja leta Grki ne kažejo nobene hrabrosti, temveč le gledajo, da bi vevlasti jim pripomogle do kacega kosa Turčije. Krščanski Krečani želé, da se za Kreto nastavi za pet let voljeni regent pravoslavne vere, kateri bo pod pokroviteljstvom vevlastij in bo imel pravico potrjevati sklepe narodnega sobranja in pa pravico pomiloščenja obsojencev. Davek, katerega plačuje Kreta Turčiji, naj se stalno določi na 15.000 funtov na leto in določi, da Turčija v utrdbah na Kreti ne sme imeti nad 4000 vojakov. To število se sme

pomnožiti jedino za slučaj vnanjih napadov. Verjetno ni, da bi se ozirale vevlasti na te želje, kajti imajo že dovolj skrbi z armenskimi in makedonskimi stvarmi.

Koreja. Skrajna vzhodna Azija utegne še dalje časa vznemljati zanimanje Evrope. Na Koreji je umorjena kraljica in nova vlada je sestavljena iz japonskih privržencev. Sodi se, da je kraljica umorjena na željo Japoncev. Ko se je zgodil umor, stali so japonski vojaki pred kraljevo palačo. Japonski zastopnik trdi, da on ni nič o tem vedel, ruski krogi so pa prepričani, da so Japonci morilce najeli, da spravijo s sveta jim neprijazno kraljico in že preté, da ne bodo gledali, da se Japonci še bolj utrdijo na tem otoku. Mogoče je celo, da porabijo Rusi sedaj to za povod, da zasedejo Korejo. Ruski listi že dolgo pišejo, da mora Rusija dobiti kako teritorialno kompenzacijo, ko je Japan dobil nekaj kitajskega ozemlja. Rusi najbolj preže na Port Arthur, v katerem so sedaj Japonci. Rusi ne bodo trpeli, da bi Japonci dobili skoro vso trgovino v svoje roke, zato bodo gledali, da vedno bolj razširijo svoje ozemlje ob morju proti jugu.

Dopisi.

Iz Idrije, 17. oktobra. (Priprave za volitve, kaj-li? Klerikalni socialisti.) Ni ga skoro dneva, da ne bi doživeli v našem sicer osamljenem mestu kaj bolj ali manj važnega, bolj ali manj — smešnega. Obe ti lastnosti nosi na sebi — državnozbornsko poročilo našega, pardon! klerikalnega poslanca pl. Globočnika. (Kdo se smeje?) Res, brez šale! Naš državni poslanec se je pripeljal v ponedeljek zvečer s pošto, da poroča svojim idrijskim volilcem o „tistem sicer, toda ustrajnem in uspešnem delovanju“ njegovem, kakor trdijo naši klerikalci v svojem trobilu. Ni se sicer pripeljal osebno, ampak pismeno na papirju. Mehitaristi na Dunaju so namreč natisnili brošurico v nemškem seveda in, slava Bogu, tudi slovenskem jeziku, v kateri razpravlja naš ustrajni poslanec „Pregled delovanja državnega zbora“. To brošuro je poslal našemu županstvu, (svojemu eksekutivnemu organu, ka-li?), v kakih 200 odtisih — pol nemških, pol slovenskih. Pa naj reče kdo, da naš poslanec ni navdušen za enakopravnost (ne „Jednakopravnost“!) Deveterim nemškim volilcem iz Idrije je poslal 100 brošuric, kakim 230 slovenskim volilcem pa tudi 100. Mi Nemcev ne zavidamo na poslančevi naklonjenosti, saj živimo mi z njimi in oni z nami v prijateljstvu in miru. Oni se drže svojega, mi svojega — pa mirna Bosna! Samo jeden volilec-trgovec se je jezil, da niso trgovci dobili več teh brošuric, ker iz njenega papirja se dajo baje napraviti — izvrstni „škrniceljni“ za poper. Utis napravijo brošure torej le na ženske, katere bodo kupovale poper, in na nosove tistih, kateri ljubijo napoprano juho ali zmorejajo 60 napopranih „žlikrofov“. Priznati pa moramo, da smo tudi mi kar strahu poobledeli, ko so začele idrijske tercijalke že v torki, ko mi o dogodku še ničesar nismo vedeli, kričati: „G. se je pripeljal, G. je tukaj!“ Mislili smo: sedaj nam „tiho sicer, toda uspešno“ s prirojenom mu zgovornostjo razloži, kaj je za nas delal ali celo storil v državnem zboru, in potem nas užene v kozji rog pri bodočih volitvah ter nam dokaže celo laž, ker trdimo, da dobiva v državnem zboru za svoje molčanje vsak dan 20 zlatih kron. Potolazili smo se pa šele tedaj, ko smo brošurico čitali. V njej podaje kratek izvid iz steno-grafičnega zapisnika državnozbornskih sej ter nam

tako razloži, kako ustrajno in uspešno je delovala koalicija slovenskih katoličanov in judovskih liberalcev za — „denarni žakelj“ kapitalistov. Denarni žakelj, kapitalizem! Ta dva ključa ubodnih stanov in oseb so nam prinesli ta teden iz Ljubljane naši klerikalci od shoda klerikalnih socialistov. Pod staro, raztrgano zastavo klerikalizma ne morejo nikogar več zvabiti, zato hočejo postati „socialisti“. Od narodne stranke niso nikogar povabili na zapni shod ljubljanskih socialistov, temveč samo klerikalce. Četo teh klerikalnih „socialistov“ so vedli v nedeljo v Ljubljano vrli tajnik „Katoliške del. družbe“ in iste družbe dva odbornika. Njim so se pridružili še trije. Ali so znabiti, da so dobili odpust, „naplavšali“ svoje predstojnike, da grejo — na božjo pot? Mimogrede so baje nekateri to tudi storili. Pripravljali so se na ta shod prav na tistem, vendar nič ni tako skrito, da ne bi postalo očito. In zakaj bi tudi ne šli, saj je sopotovalec klerikalni „socialist“, hočem reči: kapitalist Goli „ceho“ večinoma sam poplačal, ker je sovražnik „denarnega žaklja“. Tako dobimo tudi pri nas socialiste, ki bodo pobijali kapitalizem. Najhujiši nasprotnik kapitalizma je baje g. Goli, kateri ima svojih 80 do 100 tisoč premoženja. Ali ni to smešno? Naši klerikalci bodo zabavljali „denarnemu žaklju“, če prav so vsi idrijski bogatini v klerikalnem taboru! Tudi na te limanice se ne ujame nobeden „gimpel“ pri bodočih volitvah. Istotako pa tudi ne bo nič uplivalo niti predavanje v „Katoliški delavski družbi“, niti rujno vince, ki se dobiva tu brezplačno.

Goriško pol. društvo „Sloga“.

„Soča“ piše: V jeseni l. 1890. je bil po dolgem času zopet jedenkrat občni zbor, kateri je zaman zahteval naš list več časa. Pri volitvi novega odbora je bil „boj“ prav hud, kajti dve stranki ste si stale odločno nasproti: Tonkličeva in Gregorčičeva. Zmagala je zadnja z veliko večino. — Od takrat ja preteklo polnih pet let, in v vsem tem času je ostalo društvu na čelu z malimi izjemami jedno in isto vodstvo, katero lahko praznuje svojo petletnico. Praznuje?! — Dà!

Pet let je pač kratek čas, vendar po drugi strani dosti dolg, da je to društveno vodstvo moglo pokazati svojo sposobnost ali nesposobnost. Toda v tem pogledu sedanje vodstvo lahko pričakuje sodbo slovenske javnosti, kajti z opravičenim ponosom gleda lahko nazaj: na svoje delovanje in na svoje — uspehe.

Na slovenskem nimamo političnega društva, ki bi imelo tako obširen delokrog kakor naša „Sloga“ v Gorici. Poleg političnega vodstva imá tudi skrb za narodno vzgojo in izomiko mladine v goriškem mestu.

V tem pogledu je delalo sedanje vodstvo v teh petih letih prava čuda. Pred petimi leti je dobilo dva staba dekliška razreda in jeden otroški vrt, v vsem skupaj okoli 140 otrok, v slabih šolskih prostorih. In danes? Danes ima ljudsko šolo z osmimi razredi in tri otroške vrte, v katerih se vzgojuje v narodnem duhu okoli 630 otrok. Učiteljsko osebje šteje 12 glav; poleg teh so še tri postrežnice in par supletinij. L. 1890. je društvo dobilo le slabe prostore v ulici sv. Klare, letos pa je še krasno novo šolsko poslopje v ulici Barzellini z 8 sobami in pripravná hiša pod Kapelo za otroški vrt, torej narodni šolski zavodi na treh krajih mesta. Letni trošek znaša že nad 6000 gld. — Iz teh podatkov lahko premišluje vsah čitatelj sam, koliko požrtvovalnega dela je vse to zahtevalo, predno se je mirno in tiho razvilo do tako krasne nikdar pričakovane stopnje! Vsak korak naprej je bil združen z velikimi

Dalje v prilogi.

„No, le zberi si kaj, Lenčika!“
„To le srce z zrcalom na sredi jej kupi“, prigo-varja Janezov drug.

„Čaj, ali kaj lepo kaže“, se vmeša poleg sto-ječa suha babura motreč si svoj suh obraz z usnjato kožo v svetlem steklu.

„E, nič lepo ne kaže...“

„Kakor je človek, tako prav naravno“, hudeje se prodajalec boječ se, da mu baba kupčijo spridi.
„In kako bi naj pri tebi kazalo?“

„Beri, Janez, kar je na listu pod zrcalom.“

Pa je bela kot mleko
In rudéča kot kri,
Vsak zaljubljen jo gleda,
Če ni zgubil oči.

„Beži, beži, saj nisi prav bral. Ti si Lenčiki z obraza tako videl, Zares je pa tiskano:

Pa je suha kot treska,
In zelena kot mah,
Pa ti gleda kot sova,
Da je vsakega strah...

popravlja Janezov tovariš.

Ha, ha, ha! Občno kihanje in smeh — — — Vse je škililo na ubo, o starko.

Dalje proti koncu trga stalo je na jedni strani več voz z vipavskim sadjem in grozđjem in na drugi je ležala vprek po tleh lončena obrt, domača in

ptuja: krožniki, lonci, lončki, skledé in skledice z lepimi obrobki in rožicami...

„Jurij, kaj si tudi ti tukaj na somnju? Kaj pa kupuješ?“

„Stara je silila, jaz nisem bil pri volji. Sinoči je baba skledico, tisto pemsko za kavo, spustila na tla. Menda zato, da je bil izgovor za somen, ali kali? Vidiš tam-le zbira pri Pemcu.“

„Molči, stari, kaj vališ vse na mene. Martin nič veruj; njega je srbelo in vleklo. Drugega ni našel, je pa ilovko-pipo iz ust plunil, da se je razletela na kose. Seveda brez pipe pa ni življenja“ se je starka branila. In tako je šlo dalje.

Ker smo ravno pred veličastno dvostolpo cerkvijo, stopimo na hitrem pred kosilom noter. Prijatelj, to je hram božji! Presbiterij in veliki oltar pa kar prava umetnost! No, vse je tukaj po kosih in v celoti uzorna harmonija! Kakšno nasprotje je v tem mej Kočevjem in veliko manj petično Ribnico? Zanima nas i slavni prestol ribniškega ereprestra. No, precej je obsežen in lepo rudeče preoblečen...

Ker me je dopoludne uniformirani Bog nas varuj čudno po strani gledal in so me v Hôtelu prašali, kdo in kaj da sem, sklenil sem iti po kosilu na poslanstvo. Basa, pardon! posa, nisem nosil saboj in bal sem se zato. Na poslanstvo stopiš, si

mislim, tam te že dolgo poznajo, in ti povedo, kakšna navada je pri ptujcih v Ribnici in kaj naj storiš.

Ribnica je tudi s tem imenitna na zunaj, da ima v svojem židovski deželno in državno poslanstvo, združeni v isti osobi, katera je pa i sicer prvo do-stojanstvo po ereprestru...

„Kaj pa ti delaš tukaj?“

Pozdravim in povem, kakor sem se spodobno naučil doma in po svetu. „Malo posedi, pokličem ženko, da se kaj pomenimo. Popeljem te potem sam po Ribnici pogledat, v pričo mene se ti ni nič bati...“

Glej, glej, dém sam pri sebi, ta gospod je pa takšen v višnini, kakor kdaj — nizek in prijazen. In vendar hodi nekaj let že v ljubljanskem „logu“ ali „gaju“. In zdaj še na Dunaju slobodno pogleduje na zunaj in na znotraj (?) portfelje, če je kakšna luknja, ali bodec za nas, ali kali? Včasí sme prelepiti tudi kakšen slovenski flašterček. Več pa že ne, ker slovenski poslanci nimajo šil pa šivank za zaplate na ministerskih portfeljih...

Po prav prostem in neprisiljenem poklonu milostivi kreneva na cesto po trgu. „Na svidenje“, bilo je slovó.

Malokateri trg v naši mili domovini ti kaže

težavami in ovirami; toda železna volja z zaupanjem v božjo in narodno pomoč je prešinjala v prvi vrsti „Sloginega“ predsednika — in ni se varal v svojih nadah, narod je razumel tako delovanje, katero je blagoslavljalo nebo, da je rodilo leto za leto obilega sadu. Teh osem razredov in tri otroška zabavišča so silne važnosti za naš narodni napredek na Goriškem. Le pomislimo: kaj bi bilo z vso to mladino, da ni teh zavodov? To bi se polnile laške šole, ki so zdaj že — na pol prazne! Ako bi bilo prejšnje vodstvo razumelo svojo nalogo, pa bi danes Slovenci v Gorici stali na vse dragačnših nogah! Tako pa smo zamudil mnogo, kar se niti ne da popraviti!

Toda poleg teh zavodov je „Sloga“ mislila in naposled poklicala v življenja še druge, ki so silno potrebni. — Ko mladina odraste ljudski šoli, posveti si mnog deček kaki obrti ali trgovini. In tu je bila zanj vedno nova nevarnost, da se oddrži svoji narodnosti, če tudi je dokončal slovensko ljudsko šolo. Takih slučajev imamo mnogo! — V to je pripomogla laška nadaljevalna šola za obrtne učence, kjer so laški učitelji iz slovenskih otrok ustvarjali laško misleče trgovce in obrtnike. — Takemu švindlu je naredila konec „Sloga“ z jednako šolo v slovenskem jeziku. Lani je bil otvorjen prvi tečaj, letos pa že drugi. Tu so nameščene štiri vrle učne moči. Koliko koristi je ta šola za slovenski živelj v Gorici in okolici, to se pokaže za nekoliko let! Take šole nima niti Ljubljana. — Poleg vsega tega ima vodstvo lepe načrte za podobno dekliško šolo, da bi namreč tudi deklice od 14. leta naprej imele na razpolago naroden zavod, kjer bi dobivale višjo izobrazbo in se učile praktičnih rečij za svoj prihodnji poklic v človeški — slovenski družbi. — Evo, kako lepi načrti vse prihajajo v našem političnem društvu do dejanske izvršitve.

V zadnjih letih se je zajedno dognal boj za slovensko šolo. To je bilo uprav ogromno delo, zvezano z velikim trudom in troškom. Kar cele kupe je tu spisov, prošenj, utokov, pritožb, imenikov in drugega statističnega gradiva, vse skupaj delo požrtovalnega truda. Vse to je delo iz „Sloginega“ odbora!

Da je društvo vršilo tudi svoje dolžnosti na političnem polju, to je pač znano slehernemu zavednemu Slovincu. L. 1891. je vodilo volitve v državni zbor, pri katerih smo prvič zmagali s svojim kandidatom v veleposestvu. Dal Bog, da bi vsi naši veleposestniki poslušali glas društva tudi pri prihodnjih volitvah v državni zbor.

Letos je srečno dovršilo volitve v deželni zbor. Le na Krasu je zmagala proti „Slogi“ neka čudna zveza!

Društvo je skušalo premeniti razmere tudi v goriški trgovinski zbornici. Delovalo se je veliko a naposled smo prišli do neoporečnih dokazov, kako nasproten nam je sedanji volilni red. Na podlagi dobljenih podatkov dela se dalje za premembo volilnega reda.

Pri sodiščih je marsikje bolje, zlasti pa pri porotah. V tem pogledu je pa naredilo društvo važne korake naprej h konečnemu zboljšanju. — Sploh pa društvo ni zamudilo ni jedne prilike, ko je bilo treba nastopiti v obrambo naših narodnih pravic. V pouk ljudstvu so se pa vršili marsikateri shodi, ki se bodo ponavljali za naprej v drugih krajih naše dežele.

Šteli smo si v dolžnost, naglašati delavnost tega društva zdaj, ko je pretekla prva petletnica sedanjemu vodstvu. Uspehi so tu, ti se ne dajo tajiti, čeprav bi rad ta ali on vse potlačil.

To smo pa naveli ob kratkem zategadel, ker nekatere modre glave kaj radi brusijo jezik o vsem, kar je društvo sklenilo in naredilo.

tako prijazno in lično lice, kakor ravno Ribnica. Po trgu je vse lepo razvrščeno, in blagostanje, kakeršno je v naših deželah mogoče, gledaš v hiši in na dvoru. Valvazor trdi, da hodijo tukaj ljudje na pol hrvaško oblečeni. No, jaz sem videl po trgu več finih pariških krojev, kakor takšnih iz Hrvaške.

Moj spremljevalec me je skrbno poučeval o razmerah trga. Viš „Čitalnico“, ona cvetè; posojilnico, dobro delajo in pošteno; od tam so si preskrbeli vodovod, kar ni igraca... In glej ta lepi, ravni drevored in to belo, široko cesto; za to je bilo treba hiše podirati...

In tako skromno je govoril mož, ki ima največe zasluge za vse.

„No, zdaj pa poglejva v notarijat, če je šior Nac prost,“ veli prijatelj. Stikal sem že sam prej tam okrog, kamor me je tako ljubo vleklo. In zakaj ne? Pred leti in leti poslal je našega Naca blaženi Gregorčič v svojem „Slovo in naročilo“ mej svet, mej brate...

„Da vzore mi vresničiš zlate,
Kot narodnjak in poštenjak...
Da bomo narod vrljih mož!“

Kako vestno in skrbno je služil temu naročilu in kaj je storil posebe za mladino našo, to vemo najbolje mi njegovi ožji drugi. Zadnji čas dela križem domovine zdaj v Kobaridu, Dragi, Bohinju itd., da

To smo opažali zlasti pri zadnjih volitvah v deželni zbor. Uboga „Sloga“ pri teh volitvah ni ustregla marsikomu, toda častiti čitatelji naj nam verujejo, da je odbor napravil vse korake le po treznem premišljevanju. — Razne želje v deželi so bile tako različne, da vsem ni bilo mogoče ustreči: na neko stran je bila torej zamera neizogibna!

Toda tu nam je spregovoriti resno besedo! „Slogin“ odbor je dokazal s svojim petletnim delovanjem, da deluje jedino le za blagor slovenskega naroda na Goriškem. Kakor vedno in povsod, tako tudi pri letošnjih volitvah v deželni zbor! Ako se torej tudi ta ali on oni ni strinjal s sklepi „Sloginega“ odbora, ni to še dovolj povoda za — zabavljanje. Tu je potrebna narodna disciplina, brez katere je nemogoč vsak uspeh!

Se nekaj! Mi bi radi videli tiste može, ki bi se upali reči: „mi ustrezemo vsem Slovincem v deželi“. Naj se oglasé, in izvoljeni bodo pri prihodnjem občnem zboru, kajti sedanji možé bi srčno radi odložili težko in nevhvaležno butaro s svojih ramen, ako bi vedeli, da s tem ne bo nič na škodi naša narodna stvar na Goriškem. — Ako pa občni zbor kliče leto za letom iste može v vodstvu tega društva, tedaj je vsakega somišljenika sveta dolžnost, podpirati jih in jim ne metati polen pod noge. Kritikovati ni nikaka umetnost, uspešno delati je že nekoliko težje! Mi pa potrebujemo delavcev. To smo hoteli povedati!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. oktobra.

— (Prazna govorica.) Razni listi poročajo, da vstopijo slovenski poslanci „Hrvatsko-slovenskega kluba“ takoj, ko se snide državni zbor, v Hohenwartov klub. Po naših informacijah je ta vest neosnovana.

— (Deželnemu predsedniku gosp. baronu Heinu) je danes deputacija obč. sveta mesta Kranja, gg. župan Šavnik in obč. svetniki notar V. Globočnik, Tom. Pavšler, Fr. Dolenc in J. Omersa, vročila diplomo kot častnemu meščanu kranjskemu. Diploma je mojstersko izdelana.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Jutri se bode ponovil igrokaz „Siroti“ in to na izrecno željo mnogih obiskovalcev slovenskih predstav. Spretna roka je nekatere prizore te igre predelala in uredila, tako da utegne biti dramatičen efekt še večji, ko pri prvi predstavi, in bodo posamični prizori prišli do še popolnejše veljave, pri tem pa bo predstava trajala le do 10. ure. V torek se bode zopet pela velika opera „Afričanka“. V četrtek in v soboto pa bomo imeli na našem odru gosta, ljubega gosta, ki je našemu občinstvu še v živem spominu. Dramatičnemu društvu se je posrečilo pridobiti gosp. Polakovo, da nastopi dvakrat, in sicer v igran „Pariški potepuh“ in „Mam'zell Nitouche“, vsled česar so se „Razbojniki“ morali odgoditi.

— (Slovensko gledališče.) Celih dvajset let je Meyerbeer popravljaj in popolnjeval „Afričanko“. Libreto mu je po neki nemški noveli spisal Scribe, veščak dramatizovanja, a Meyerbeer ni bil z njim nikdar zadovoljen. Scribe je moral libreto neštevilokrat predelati in premeniti in šele ko je grozil s tožbo, se je Meyerbeer udal in opero uglasbil. Veliko let se je z njo bavil, hoteč ustva-

bi ljudem prihranil drage podplate k oddaljenim sodiščem in za nepotrebne prepire. Bog daj srečo! To je jedenkrat nekaj pozitivnega programa pri nas! Solza v Nacovem očesu mi je pričala, kaj sva si še vedno. —

Na večer zmenili smo se vsi za v moj Hôtel. In lepo je bilo tam, jako lepo v slovenski družbi zavednih naših žen, ljubkih deklic in vrljih, poštenih možakov. Kakor bi trenil bilo je „kladvo trudne, pozne ure že“... Mirno je tekla naša beseda in složni smo sedeli mej seboj. Samo jedenkrat prišlo je nasprotje; pa ne zaradi nevarnosti vere. V principu smo bili jednaki o lepoti idealne svete podobe nad našo mizo. V tem se nismo mogli zjediniti ali svetnica ali svetnik. Mi možki trdili smo sebično in samopridno, da je krasni motiv Spasitelj sam pred nebehodom ali vsaj ljubljeneec njegov sv. Ivan. Vihar mej ženskami. Zakaj? Ne vem! —

Ali, ko se gospica dvigne, kazaje z malo ročico in z rožnatimi prstici na podobo in posebe na nje roki, češ, kdaj ste še videli pri možkem takšno-le ročico, kapitulirali smo skesano s svojimi loparji rekše rokami... Tableau!

„Torej jutri za gotovo o poludne pri Nacu; ne pozabite velike žlice. Lahko noč“, lahko noč“.

In Vam „na svidenje“ drugo soboto g. urednik in še iz Ribnice. Dorán.

riti monumentalno delo, a ker ni bil nikdar zadovoljen sam s soboj, ker je vedno in vedno poskušal svoje delo popolnejše narediti, ni doživel niti prve predstave. Po Meyerbeerjevi smrti je jeden njegovih učencev popolnoma dogotovljeno opero priredil za oder in se je „Afričanka“ uprizorila dne 28. aprila 1865. l. na veliki operi v Parizu. Uspeh je bil kolosalen, nepopisen, in kakeršen je bil v Parizu, takšen je bil tudi na vseh drugih odrih, koder se je pelo nesmrtnega mojstra nesmrtno delo. Saj pa je tudi ta opera taka, da mora narediti najmočnejši utis. Kdor jo je jedenkrat slišal in videl, temu ne gre nikdar več iz spomina. Libreto Scribeov je dramatičen, poln poetičnih in jako karakterističnih prizorov in efektnih situacij, dejanje je zanimivo zapleteno, značaji pa kontrastujejo tako, da je končni veliki uspeh neizogiben. Scribe je bil baš Meyerbeerja pravi libretist: oba sta ljubila nad vse čim večji efekt in imela fin slut za to, kar je dramatično, presenetljivo in interesantno, ljubila sta pestre barve in nenavadne situacije. Glasba, katero je Meyerbeer zložil na Scribeov libretto, je muzikalno pregnantna, jako melodijozna in slikovita. Skladatelj je porabil vsako priliko, da je z briljantno instrumentacijo dosegel najrafiniranejšje akustične efekte, ter njih uspeh še povečal z natančno preračunjenimi kombinacijami. Vse melodije so značilne, zlasti znamenito je zadet lokalni kolorit, južni tropični ton. Sposobnost najfinjšega individualiziranja se spozna posebno pri ulogah Selike in Neluska. Vrh tega je Meyerbeer nedosežen mojster instrumentacije, duhovite porabe orkestrovih instrumentov, in psihološkega slikanja ter brez dvoma jeden prvih kontrapunktistov naše dōbe. Njegovo hrepenenje po novih, še neznanih muzikalnih efektnih pa ga je često in tudi v „Afričanki“ zvabilo, da jih je iskal na troške resnice in lepote, da je preziral logiko in se zaradi frapiranja v instrumentaciji odločil tudi za neprimerno mešane tonove načine in akorde in za ekstremne harmonije. Vzlic tem slabostim, zaradi katerih obsojajo pristaši Richarda Wagnerja Meyerbeerja na dno pekla, je Meyerbeer jeden prvih skladateljev vseh narodov in vekov, genijalen muzik, in je „Afričanka“ jedno najznamenitejših njegovih del, opera, v kateri se vse prednosti in slabosti Meyerbeerjeve najjasneje izražajo. Umevno je po sebi, da je velika in tako rafinirano zložena opera, kakor je „Afričanka“, na sebi sila težka, zlasti ker treba za nje uprizorjenje aparata, kakeršen imajo na razpolaganje samo največja gledališča, in je tudi najmanjša in najneznatnejša uloga tako težka, da jo zmore le rutiniran umetnik. Vzlic temu je bila predstava za naše razmere sijajnejša nego smo pričakovali, dasi je zlasti iz ozirov na malo število skušenj naravno, da so se opazile nekatere negotovosti. Čuditi se temu ni, saj so se morale nekatere uloge poveriti začetnikom. Priznati pa se mora, da je bila opera vestno studirana in skrbno pripravljena ter uprizorjena. Mej vsem osebjem se je najbolj odlikovala gosp. Ševčikova kot jako nežna Selika, tako s pravilnim, čustvenim petjem kakor z nepresiljenim, plemenitim igranjem; zmagala je vse težave svoje partije z lahkoto in umetniško, tako da jo je občinstvo kar občudovalo, sosebno v četrtem dejanju, ko poje prelepi duett z Vaskom, in v zadnjem dejanju. Gospodična Ševčikova nas je sinoči prepričala, da je umetnica. Gospa Inemannova je bila jako ljubeznjiva kot Ines. Pela je povsem korektno in s svojo koloraturo dosegla lep uspeh, le žal, da je za ensemble nje sicer jako prijetni glas prešibak. Gosp. Purkrabek je bil uzoren Vasko de Gama; pel je krasno in s pristnim čustvom; kakor zvon je donel njegov čisti sveži glas, tudi igral je živo in srečno. G. Noll je pel Neluska jako karakteristično; zadel je pravi značaj te uloge, jo pravilno igral ter s svojim prelepim glasom in finim, situaciji primernim nuanciranjem dosegel najpopolnejši uspeh. Taisto moramo reči o gosp. Vasičeku, ki je vesten basist in izboren pevec ter igravec. Manjše uloge so peli gđ. Nigrinova ter gospodje Stamcar, Rus in Kronovič. Gosp. Kronovič utegne postati izvrstna moč, vsaj glas ima jako prijeten in zvoneč. Vrl je bil tudi zbor. Posamične negotovosti, ki pa nikakor niso bile tolike, da bi bile celotni uspeh količkaj oškodile, se morajo pač oprostiti, zlasti če se pomisli, da sta bili za to opero, ki je gotovo najtežja, kar se jih je doslej pri nas pelo, le dve orkestralni skušnji. Največji uspeh so imeli drugo, četrto in peto dejanje in je bilo ploskanja v izobilju; gosp. Ševčikovi in g. Purkrabeku se je ploskalo tudi pri

odprti sceni. Uprizorjena je bila opera jako skrbno in precizno, le žal, da je ladja nekoliko prevelika za naš oder. Kostumi so bili uprav senzacionalni. Tako bogatih in krasnih oblik sploh še ni bilo videti v Ljubljani, zlasti pa je obujal občeno pozornost kostum g. Ševčikove. Iz kratka: S sinočno predstavo je storila naša opera znamenit korak k popolnosti.

— („Matica Slovenska.“) Odbor, voljen na zadnjem občnem zboru, se je tako le konstituiral: Prof. Fran Levec predsednik, vodja dr. Fran Lampe in župan Peter Grasselli podpredsednika, na novo pa je bil kot ključar izvoljen kanonik Sušnik.

— (Izredni občni zbor „Ljubljanskega Sokola.“) Naprošeni smo opozoriti vse člane „Sokola“ še enkrat na današnji izredni občni zbor društva. Ker se gre za jako važne stvari o volitvi novega staroste in o preselitvi v „Narodni dom“, od katerih ugodne rešitve je odvisen daljni razvoj prevažnega sokolskega društva, je pričakovati, da bode tudi udeležba primerna veliki važnosti omenjenih dveh točk dnevnega reda.

— (Društvo zdravnikov na Kranjskem) bode zborovalo dne 23. oktobra ob 6. uri zvečer. Ker so se morali opustiti društveni prostori v stari deželni bolnici, vršilo se bode zborovanje v prostorih g. A. Paichla, Stari trg šte. 2, II. nadstropje.

— (Čitalnica ljubljanska) preselila se je danes v nove prostore v „Narodnem domu“, kar odbor s tem častitim društvenikom naznanja. Vhod v društvene prostore je v I. nadstropji s Tržaške ceste.

— (Fijakarska zadruga) je včeraj izvolila naslednji odbor: Predsednik g. Jos. Turk ml., podpredsednik g. Ivan Marolt, odborniki gg. Matevž Černe, Franjo Japel, Ivan Pukelstein, Jakob Trpinc, Matevž Ravnihar in Mihael Jager.

— (Lokalna železnica Ljubljana Vrhnika.) Revizija projektovane proge normalnotirne lokalne železnice Ljubljana-Vrhnika je določena na dan 24. t. m.

— (Glas iz občinstva.) S Poljanske ceste se nam piše: Ali je bilo res neobhodno potrebno, da se postavi prav na Cesarja Jožefa trg koliba za izvestne potrebe? Svoj čas se nam je obljubovalo, da pride na ta najlepši prostor v našem okraju gledališče, ko se je to izjalovilo, se nam je obetala pošta: Tudi te nismo dobili, namesto nje pa — kolibo menda zato, da se bo lepši videl lepi vodomet. Kakšen je Cesarja Jožefa trg v Zagrebu, kakšen pa pri nas. Prav nejevoljni smo, da se postavlja rečena koliba na našem trgu. Ko bi se bila vsaj potisnila v ozadje, tje k ledenici, a ne, tik ceste se zgradi. Vemo, da ta naš protest ne bo nič pomagal, a povedati vsaj hočemo, da s to novo napravo nismo zadovoljni.

— (Polijske vesti.) Zid škofovske palače bil je pretečeno noč na strani, obrnjeni proti Ljubljani, s črnilom namazan ter nanj s čopičem naslikan daleč vidni „preat“. Neznani storilci se zasledujejo. — Kleparju Eckerju na Dunajski cesti zmanjkovalo je že del časa iz delavnice raznih stvari, zlasti pa cinka, ploščevine itd. Predvčerajšnjim pa se je posrečilo zaslediti storilce; bili so to Eckerjevi kleparski vajenci Rudolf Anžič, Karol Dostal in Josip Porenta, ki so ukradene stvari prodajali pri neki starinarici. Kolikor se je dalo dognati, prodali so cinka za 30 goldinarjev. Vsi trije vajenci so bili aretovani in zaradi hudodelstva tatvine izročeni deželnemu sodišču.

— (Zdravstveno stanje) V Podložu griža ponehuje in je samo še 9 otrok bolnih. Na Črnem vrhu je še 10 bolnikov za legarjem.

— (Državnozborska volitev na Goriškem.) Včeraj so volila mesta in trgi jednega poslanca v državni zbor namesto grofa Franca Coroninija, ki se je umaknil, a ni bil zopet kandidovan, ker „ni dovolj italijanski“. Laška radikalna stranka je postavila kneza Hohenloha iz slovenskega Devina. Druga stranka je postavila dr. Bujattija, posestnika v Brumi. Za prvega so delovali tudi vsi vladni stroji, v Gorici kar na vso silo. Ko je zadnja „Soča“ prinesla proglas za B., so bili goriški labončiči vsi zbegani, kajti tega se niso nadejali; ker je tudi v Furlaniji pridobival B. čedalje več tal, nastala je za H. resna nevarnost. Da, dohajali so celo glasovi, da B. dobi lepo večino. Tak strah je napotil v torek dr. Venutija in še štiri verne mu druge (vsaj eden čifut seveda mora biti vmes!) da so šli v Brumo, kjer so pritiskali na B., da se je odpovedal kandidaturi. Čuje se nekaj, da so se mej

seboj nekako „pogodili“ za prihodnje volitve, da bo B. izvoljen v mestih, H. pa v veleposestvu. Upamo, da so pili likof na medvedovo kožo! Ta novica je bila takoj priobčena v vseh laških listih. Volilci so bili seveda zbegani. Mnogi so na to volili H., zlasti v Furlaniji, ali pa niso šli na volišče. Slovencev se sicer niso prav nič več potrudili za to volitev, ali ostali so pri besedi, da vsaj izvolitev H. ne bo soglasna, na katero bi bil baje zelo ponosen. Dasi so bili nasprotniki gotovi zmage, vendar niso nič zaupali, marveč napeli so vse sile in trosili silno veliko denarja. V Gorici so volilci Stare gore kar naravnost povedali, koliko so prejeli. Uradništvo se je obilno udeležilo volitve in volilo seveda H. Vseh volilcev je bilo 2488; volilo jih je pa 1406; od teh glasov jih je dobil 255 Bujatti, dasi se je odpovedal, a 1150 Hohenlohe. Bujatti bi bil lahko zmagal, ako se ne bi bil udal deputaciji iz Gorice, če tudi so delali za H. vsi možni stroji. V Gorici je bilo vse na nogah, ves magistrat je bil na delu. Prav zanimivih epizod smo doživeli! — Da bodo Slovenci vsejedno volili B., ni vedel nikdo; brzojavili so celo „Piccolu“, da bodo glasovali za grofa Attemsa. Goriški Lahi in Nemci, nasprotniki H. niso prišli volit, ker niso vedeli, kaj početi, ko je B. odstopil. Nikdo jim tega ni povedal, kajti pošteni laški življi so povsem brez glave, brez vodstva. Zdaj imajo mesta in trgi novega poslanca, kmalu ga bomo videli pri delu: v boju proti Slovincem, kajti to pričakujejo Lahi od njega. Posebno veliko zaupajo nanj, ker je prijatelj z naučnim ministrom Gautschem.

* (Kodanj v Avstriji.) Ogerski ministerski predsednik Banffy je kolosalno neveden človek. Razen madjarsčine ne zna nobenega jezika, a tudi sicer je siromak na duhu. Kako zna geografijo Evrope, kaže naslednja dogodbica: V poslanske zbornice milenijskem odseku je jeden članov izrekel željo, naj bi se tudi na kraljevski palači o priliki milenijske razstave razobesila madjarska trobojnica, toliko bolj, ker je tuji konzulat ne razobešajo. Pri pogovoru o tem predlogu je rekel nekdo, da v Kodanju ne trpe, da bi se razobešale tuje zastave, na kar je ministerski predsednik Banffy sarkastično rekel: Saj Kodanj je v Avstriji. Navzočniki so se kar spogle dali, ker doslej je Kodanj še vedno na Danskem in vzlic Banffju ne v Avstriji.

* (Zanimiva obravnava) se je včeraj zvršila na Dunaju. Agent Gustav vitez Cyznski je hipnotiziral monakovsko baronico Zedowitz in jo pregovoril, da se je z njim poročila. Ker mu ni bilo na resnični zvezi s postarno baronico, je pregovoril nekega drugega agenta Wartlovskega, da je je prevzel vlogo protestantskega pastora. Ta psevdopastor je res „poročil“ zaslepljeno baronico s pustolovskim poljskim vitevom, kateri je potem svojo „ženo“ pošteno opeharil. Wartlovskega je sodišče obsodilo na osem mesecev v zapor.

* (Evropske sužnje.) Ljubeška policija je te dni aretovala voditelja neke ženske kapele Onczaya. Ta človek je vodil po Nemškem kapelo, v kateri so bile zgolj deklice v starosti od 13 do 17 let. S temi dekletci je ravnal uprav živinski in je izkoriščal na najnesramnejši način. Če se je katera pritožila, ali ga ni slušala, jo je privezal k steni, tako da je stala na prstih in jo pretepal s pasjim bičem ali ščipal z razbeljenimi kleščami.

* (Štiri dni v kanalu.) Pri neki tovarni blizu Plzna je kanal, po katerem se odtaka iz tovarne topla voda. V tem kanalu so našli ljudje te dni 19letnega delavca. Nesrečnik si je z gorko vodo pral roke, pa padel v kanal in ležal notri štiri dni. Zdravniki upajo, da mladi mož okreva.

* (Angleški žurnalisti) so sila veseli, ker je kraljica imenovala Sir Algernon Borthwicka članom gospodske zbornice. Borthwick je žurnalist. Začel je kot dopisnik londonske „Morning-Post“, postal nje glavni urednik in naposled nje lastnik. Že pred leti mu je kraljica podelila baronstvo.

* (Volapükovsko razstavo) priredi zveza belgijskih volapükovcev ta mesec v Kortryku v zapadni Flandriji. Razstavile se bodo razne knjige, glasbene stvari in dopisi iz vsega sveta, vse je seveda urejeno v volapüku.

**Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Darila:

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so zadnji teden poslali: Gosp. Ivan Šapla v Šturi iz nabiralnika 2 gld. 50 kr.; kamniška ženska podružnica po blagajnici gospodični T. Janežičevi 37 gld. 30 kr.; podružnica za Stično, Višnjo goro, Šent-Vid in Krko 100 gld.; podružnica vipavska po g. blagajniku Silvestru 27 gld.; podružnica v Zalcu iz nabiralnika 5. gld.; č. g. Viktor Steska, kapelan v Kočevju, 2 gld.; g. prof. M. Pleteršnik v Ljubljani 1 gld.; gospodična Ludovika Košenini, učiteljica v Mokronogu, za prodano cvetlico teo 1 gld.; g. Jos. Sancin v Predloki 1 gld. 20 kr.; č. g. Jos. Rozman, kapelan v Sp. Dravbergu, 12 gld.; nabranih za velikovsko šolo mej rodoljubi po ljudskem shodu v Slov. Gradcu; šišenska podružnica

280 gld. (mej temi je 100 gld. pokroviteljnine od g. Jakoba Matjana, posestnika v Zgornji Šiški, in 50 gld. kot drugi del podružnične pokroviteljnine). — Slava vrlim darovalcem, ki vkljub viharum časom gradé v Velikovu z jednodušno darežljivostjo krasen dom veri in omiki! To je naša zedinjena Slovenija! — Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Luka Svetec, c. kr. notar v Litiji, izročil je litijskim Slovenkam, ki nabirajo pokroviteljstvo za družbo sv. Cirila in Metoda, dvajset kron, ker je prejel knjižico „Čuvajmo svoje prastarine“, katero g. pisatelj razdeljuje zastoj s plemenito željo, da bi vsak, ki jo prejame, kaj daroval naši zlati družbi sv. Cirila in Metoda.

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. D. Serajnik v Ptuj 5 kron, nabrane pri g. župniku Šatlerju na Ptujski gori za Velikovsko šolo. — G. Anica Antončič 4 krone, nabrane v veseli družbi v Dolenji vasi pri Ribnici. — Gdčna. Alba Zraunig iz Trbovelj 7 kron, nabrane pri veselici „Bralnega društva v Mokronogu.“. Skupaj 16 kron. — Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Književnost.

— Nove muzikalije „Glasbene Matice“. Letos je „Glasbena Matica“ založila štiri zbornice, kateri so iz mnogih ozirov interesantni, že zategadelj, ker nas seznanjajo z dvema novima komponistoma: diletantoma. Gosp. župnika Aljaža, znanega podpor-nika „Glasbene Matice“ in unetega prijatelja glasbe, so gore, mej katerimi živi — pač bolj goré nego zboru podložena prav staromodna pesem — navdušile, da jih opeva v prav lepem na doslej navadni način zloženem zboru z baritonovim solor. Gospod Pirnat se je s svojim zborom „Žlost“ že v nekem koncertu „Glasbene Matice“ občinstvu predstavil. Za tekst si je izbral ljubeznjivo in po svoji preprostosti jako poetično narodno pesem. In posrečilo se mu je jako dobro, zadeti tudi v glasbi isti preprosti, ljubeznjivi ton. Prvi, v premenjeni obliki se ponavljajoči zborov del je pristna ljudska poezija. Srednji del najprej ženski zbor, potem osmoglasen z zategnjenim kakor iz daljine prihajajočim zvonovim tonom nad temo, zanima sosebno radi modulacije (maggiore in minore, potem tonovi načini v terciah), radi lepe polne harmonije in jako lepega zvoka. Po zlogu se ta del ne zлага povsem z začetkom. Besedila pač ni smeti popolnoma žrtvovati lepoti zvoka in glasbe; radi glasbe tudi ne kaže kaj tako neznatnega, kakor tu „Oj lesketala očca sta itd.“ tolikrat ponoviti. To isto moti tudi na nekem mestu popolni utis jako lepega, v harmoničnem oziru prav interesantnega, že na moderni način zloženega zbora istega skladatelja „Pomlad in jesen“ (posvečen kvartetu „Ilirija“), namreč nekako komično ponavljanje: Ko rod iz roda se rodi, r o d i. Kako mora umetnik misliti o razmerju mej besedilom in glasbo, pa pri tem ceniti pesnika, to se vidi iz Foersterjeve „Kitice“. Lahko se zibajoče, tu in tam pretrgano osminko gibanje vzdružuje jednotnost celote: popolnem zaključenih kitic ni. Vrh tega se ne ponavlja nič nevažnega, kar je važno, povdarja glasba sama (je dragi doma, tisoč pozdravil mi zapoje ne glas, kjer se povzdiguje do a in b) naravna, neprisiljena, raznovrstno pestra harmonija — iz kratka: to je delo, ki se vredno postavlja na stran istega skladatelja „Ljubici“, pač najlepšemu biseru slovenskih zborovih kompozicij. R. Hoffmeister.

Brzojavke.

Dunaj 19. oktobra. Ministerski predsednik grof Badeni in finančni minister Bilinski sta se odpeljala v Budimpešto, da predložita cesarju načrt vladnemu programu in finančni ekspozé. Zajedno bodeta stopila v zvezo z ogersko vlado in se z njo domenila, kdaj naj se začno pogajanja mej Avstrijo in Oggersko in v kateri vrsti naj se vrše.

Dunaj 19. oktobra. Sekcijski šef v naučnem ministerstvu dr. Rittner se je odpovedal službi in se danes poslovil od uradnikov.

Praga 19. oktobra. Začenši s 1. januarjem izhajal bo tu nov uradni list v češkem jeziku, naslovljen „Praške Noviny“. S tem ugodi vlada stari zahtevi vseh čeških strank.

Praga 19. oktobra. Po slovesni instalaciji nadvojvodinje Marije Anunciate za opatic ženskega plemiškega samostana je nadvojvoda Karol Ludovik obiskal narodopisno razstavo.

Zagreb 19. oktobra. Načelnik naučnemu oddelku pri deželni vladi, dr. Kršnjavi, je podal ostavko.

Berolin 19. oktobra. Sodišče je drž. poslanca Horna radi žaljenja velečanstva obsodilo na desetmesečno ječo in ga takoj pridržalo v zaporu.

Bratje Sokoli!

Na današnji
izredni občni zbor
in istega prevažni vzpored opozarja s
tem vse brate Sokole, vabeč jih k polno-
številni udeležbi, sokolskim: Na zdar!
odbor.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega
zdravila, katero se dá tako mnogostransko porabiti, nego
„Moll-ovo francosko žganje in sol“, ki je takisto bolešče
ut šušče, ako se namaže z njim, kadar koga trga, zakaj
to zdravilo upliva na mišice in živce krepilno in je zatorej
dobro, da se priliva kopelim. Steklenica 90 kr. Po poštnem
povzetju pošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in
kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalozhah po
deželi zahtevati je izrečno MOLL-ov prepart, zaznamovan
z varnostno znamko in podpisom. 6 (4-14)

Poslano*)

Na g. Janka Likarja, pod firmo pevskega društva
„Ljubljana“ skrpajo, društvo vnovič kompromituječe poslano
neslane in trohele vsebine, kateri nihče ne veruje odgo-
varjamo sled-če: Smešno, če ne predrzno je domnevanje,
naj je početje in nehanje šentjakobsko-trnovske ženske pod-
ružnice odbora odvisno od Vaše ali Vašega društva vednosti.
Nas nič ne briga. Dalja trditve, da je ženski kvartet nastal
v Vašem društvu, da ga je Vaš pevovodja izvežbal, spomladi
pa Vas pustil na cedilu, je napačna, neistinita, kakor tudi ni
res, nego-li bujna domišljija, da bi bila katera izmed nas
kdaj trdila z „Ljubljano“ pri eventuelno obstoječih pravilnih
razmerah ne več nastopiti. Me smo bile pred ustanovitvijo
ženskega zbora drugje izvežbane, za kar smo dotičnim učiteljem
vedno hvaležne. Na cedilu Vas pač nikdar nismo
pustile, saj letos se niti jedrega javnega nastopa — razum
pogreba — niste imeli. Kje ste videli cedilo t. č. šestdeset
g. predsednik? Sodelovali smo v istini pri društvu in sicer
brezplačno — Vi ste bili za vsak nastop plačani, — dok-
ler ni društvo treh odbornikov, mej njimi dveh najvažnej-
ših funkcionarjev: pr. d. sednika in tajnika izgubilo. Vse
teh razmer smo se v smislu določila § 10 društvenih pravil,
ki se glasi: „Iz društva izstopi, kdor svoj izstop odboru
naznani“ pismeno odpovedale. Nismo li pravilno postopale?

Ali je morda Vaše postopanje pravilno, ko prezirajoč
določbo § 20. društvenih pravil, ki slove: „Predsednik pod-
pisuje s tajnikom vred vsa pisma, ki jih razpošilja dru-
štvo“, nekako sijajno sami podpisujete taka društvena
pisma?? Izvestno ne poznate društvenih pravil, zato ste
predsednik! Brrr! Apopos. Še o doslednosti. Dokazovanje:
„Ljubljana“ je doslej še vselej sodelovala pri itd.“ — „ostala
je „Ljubljana“ dosledna in se je odpovedala“ — zaradi
ženskega kvarteta seveda, kar pa nič ne dá — „sodelo-
vanju“, združuje v sebi gorostasno doslednost. Čestitamo!

Slavica Bitenc.
Minka Novak.

Antonija Pavlič.
Minka Košir.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le
toliko, kolikor določa zakon. (1864)

Štev. 7. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 667.
V nedeljo, dne 20. oktobra 1895.
V drugi:

Siroti.

Igrokaz v 4 dejanjih in 8 podobah. Spisala d' Ennery in
Cormons. Poslovenil *g. R. ziser g. Rudolf Ineman.

Prva podoba: **Rep sirote Henriette.** Druga podoba:
Rešitev Henriette. Tretja podoba: **Tajnost grofinje**
Dijane. Četrta podoba: **Lujiza v nesreči.** Peta podoba:
Aretovanje Henriette. Šesta podoba: **Rešitev iz ječe.**
Sedma podoba: **Henrietta najde sestro.** Osmo podoba:
Mati in hči se najde.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 8. uri.
Konec po 10. uri zvečer.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27.
Vstopnino glej na gledališkem listu.

Prihodnja predstava bo v torek dne 22. oktobra t. l.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Vinko Pa-
darja po dr. Maksu Wurbachu zdražbana polovica posestva
št. 625. v Malem vrhu, (v novi) dne 21. oktobra v Ljubljani.
Marije Jakšetič zemljišče v Gorajem Zemenu, ce-
njeno 1515 gld., dne 21. oktobra in 22. novembra v Ilirski
Bistrici.

Franca Gašpariča posestvo v Premu, cenjeno
1243 gld., dne 21. oktobra in 21. novembra v Ilirski Bistrici.
Jurja Simoniča posestvo v Boldrežu, cenjeno
1477 gld., dne 23. oktobra in 23. novembra v Metliki.
Jožefa in Marije Krauland posestvo v Lienfeldu,
cenjeno 1631 gld. in 142 gld., dne 23. oktobra in 27. no-
vembra v Kočevju.

Janeza Ivanetiča zemljišča v Metliki, cenjena
1046 gld., dne 24. oktobra in 27. novembra v Metliki.
Nikole Kostelca posestvo v Vidošicah, cenjeno
1327 gld., dne 25. oktobra (v drugi) v Metliki.
Josipa Štembergerja posestvo v Vrbovem, cenjeno
1130 gld., dne 25. oktobra (ponovljeno) v Ilirski Bistrici.
V zapuščenju ml. Marije Vidmar spadajoče posestvo
v Kovku, cenjeno 890 gld., dne 25. oktobra in 26. novembra
v Vipavi.

Janeza Praznika posestvo v Rašici, cenjeno 100 gld.,
dne 25. oktobra in 29. novembra v Velikih Laščah.

Umrli so v Ljubljani:

16. oktobra: Jožefa Košir, posestnikova žena, 44 let,
Krojaške ulice št. 4. — Ana Kolbič, gostija, 79 let, Flori-
janske ulice št. 14.

18. oktobra: Helena Dinter, sobnega slikarja žena,
40 let, Florijanske ulice št. 9.

V deželni bolnici:

13. oktobra: Marija Jenko, krojačeva vdova, 27 let.

V hiralnici:

16. oktobra: Marija Terhlin, gostija, 45 let. — Katra
Strupnikar, tesarjeva vdova, 58 let.

18. oktobra: Franc Kern, posestnik, 40 let.

V otroški bolnici:

15. oktobra: Leopold Jeras, delavčev sin,

Tujci.

18. oktobra.

Pri **Mollu:** Geiringer, Kleinberger, Engelberg, Pollak,
Lehm, Spigles z Dunaja; — Müller iz Gorlice; — Wovk iz
Polčan; — Guzelj iz Novegamesta; — Finger iz Plznja;
— Heilbronner iz Monakovega; — Wirl, Lederer, Santi iz
Trsta; — Samek iz Brna; — Lipold iz Závca; — Eckert
iz Stayra; — Bergant iz Bosne; — Sicherl iz Logatca; —
Sicherl iz Opatije; — Margheri iz Novegamesta; — Rive pl.
Westen iz Celovca; — Kraut iz Lukovice; — Ogorentz iz
Novegamesta.

Pri **Mališči:** Zinauer, pl. Weittenhiller, Supančič,
Völk, Stuböck, Königstein, Geich, Sochatzky, Supančič z Du-
naja; — Steinharter iz Monakovega; — Premrov iz Trsta;
— Hotzel iz Prevovkova; — Kohler iz Zay-Ugroza.

Pri **avstrijskem cesarju:** Cerar iz Glogovice; —
Žvan iz Begunj.

Pri **bavarskem dvoru:** Sigmund iz Srednje vasi;
— Molaro iz Vidma; — Pez iz Kovlerjev; — Toifl iz Gradca;
— Kump iz Rihnova; — Wriessnigg iz Št. Petra.

Meteorologično poročilo.

Oktobra	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
18.	9. zvečer	738.8	4.4° C	moč. svzh.	oblačno	
19.	7. zjutraj	738.3	3.4° C	z. m. svzh.	oblačno	0.9
	2. popol.	738.9	4.6° C	moč. vzh.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 4.4°, za 5.7° pod
normalom.

Dunajska borza

dne 19. oktobra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 30	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	" 65	"
Avstrijska zlatna renta	121	" 45	"
Avstrijska krona renta 4%	101	" 20	"
Ogerska zlatna renta 4%	120	" 90	"
Ogerska krona renta 4%	98	" 90	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1060	" —	"
Kreditne delnice	400	" 60	"
London vista	120	" 10	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	" 82 1/2	"
20 mark	11	" 76	"
20 frankov	9	" 52 1/2	"
Italijanski bankovci	45	" 05	"
C. kr. cekini	5	" 69	"

Dne 18. oktobra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	" —	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	131	" —	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	" 50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	" 50	"
Ljubljanske srečke	22	" 50	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	" 25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	176	" 25	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	590	" —	"
Papirnat rubelj	1	" 29 1/2	"

Izvirališče: Giesshübl Slatina.

Zdravilišče in
Zelezniska postaja. — Zdravilišče in
vodozdravilnica pri Karlovih varih.

Prospekti zastoj in franko.

PRI KATARU

sapnih organov, kašlj, nahu, hripavosti in
vratnih boleznih zdravnik opozarja na

GLAVNO SKLADIŠČE

MATTONIJEVE

GISSHÜBLER

načelnik lužne

KISELINE

ki se rabi uspešno sama ali z gorkim mle-
(II.) kom pomešana. (15—3)
Ima miloraztopljivi, osvežujoči in pomirjujoči
učinek, posebno pospešuje razslizenje ter je v
takih slučajih poznana kot jako dobro zdravilo.

Ljubljana
pred potresom.

33 x 50 cm.

Komad po 30 kr., po pošti 5 kr. več, dobiva se v
„**Národní Tiskarni**“.

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-
teri teče iz breze, ako se navrti
njeno deblo, je od pamtveka
znan kot najizvrstnejše lepoto;
ako se pa ta sok po predpisu
izumitelja pripravi kemičnim
potem kot balzam, zadobi pa
čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z
njim obraz ali drugi deli polti,
ločijo se že drugi dan ne-
znatne luskinke od polti, ki postane vsled
tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in ko-
žave pike ter mu daje mladostno barvo; polti po-
dejuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj nag'o
pege, žolčavost, ogerce, nosno rdečico, zajedec in
druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom
vred gld. 1.50.

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejše milo, za kožo
nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. (12—19)

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkoczy-ja
lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naro-
čila vzprejema W. Henn, Dunaj, X.

Dama

katera je izgubila pahljačo, zglesi naj se
po-njo v pisarni g. dra. Suppanza, Križev-
niške ulice šte. 8. (1365)

Iščem

spretnega pisarja.

Dr. Fran Tekavčič
advokat.

(1362—1)

Več miz in stolov za gostilno, kakor
tudi jedno štedilno ognjišče (2)

se po ugodni ceni takoj proda. —
Več se izv. v gostilni na Poljanskem trgu št. 5.

Priden mesarsk učenec

se takoj vzprejme pri (1350—2)

B. Falt v Laškem trgu.

Postrojno olje

ubranjuje, da usnje ne spleni in ne smolari in od-
stranjuje plesnobo in smolo, tako da postane staro
usnje tako, kakor bi bilo novo, če drugače ni pokvarjeno
od solca in škodljivih obujek. — Tudi se proizvaja

mast za kopita in vozove.

Cena pušici ali steklenici 10, 20, 40 in 80 kr. Prepro-
dajalcem se daje popust. — V zalogi pri K. Weber-ju
v Ljubljani. — Cenik naj se zahteva od tovarne

J. BENDIK-a (1148-5)

v Št. Valentinu pri Steyru, Nižja Avstrija.

C. in kr. 3. dragonski polk kralj Albrecht saski.

Spridevalo. Od Vas proizvajana in polku v presku-
šnjo izročena redilna mast za usnje se je v imenovano svrhu
izročila poveljstva 3. eskadrona in je isto, potem ko se je
Vaša redilna mast uporabljala skozi 6 tednov za mazanje
čevljev in za omaščenje jermenja, o tem sledeče poročilo:
„Jedenkratno mazanje škornjev s svinjsko mastjo stane
primeroma 1 krajcar, dočim stane redilna mast samo 2/3 kr.
Omaščenje s svinjskim salom napravi usnje za malo časa
mehko in jako raztegljivo, tako da mraz in mokrota lahko
gresta skozi; imenovana redilna mast provzroča, da postane
usnje sicer mehko, ne pa tudi raztegljivo, vsled česar se
ubranjuje udiranje mokrote. Jermenje, če se maže s to mastjo,
postane jako mehko, ne da bi se raztegovalo. Kadar se ma-
že škornji in kadar se čisti jermenje, dati je na vsak način
prednost redilni masti za usnje pred vsemi drugimi do sedaj
navadnimi sredstvi. D. lje javljam, da je Vaša redilna mast
z ukazom polkovniškega poveljstva št. 2 z dne 8. jan. 1878
vsem oddelkom polka priporočena v svrhu konserviranja
škornjev in jermenja. Da se raba Vaše zares izborne redilne
masti kar najbolj mogoče razširi v c. in kr. vojski, Vam
na Vašo dotično zahtevo izpostavljam to spridevalo.
Enns, dne 14. januarja 1878.

Krieghammer l. r., polkovnik,
(sedaj c. kr. drž. vojni minister).

Jakob Štrukelj v Trstu

via Caserma št. 16, vhod piazza della Caserma

(nasproti veliki vojašnici)

prodaja po neverjetno nizkih cenah vsako-
vrstna angliška

kolesa (bicikle).

Zastopstvo koles „Adler“ iz tovarne H. Kleyer
v Frankobrodu in „Viktoria Cycle Works“
Wolverhampton, Angleško.

Kolesa „Adler“ so svetovnoznana in se rabijo v
nemški vojski. — Jamči se za vsako kolo 12 mesecev;
kdor ne zna voziti, nauči se brezplačno. — Pošilja
se na deželo in na vse kraje. — Cenike pošilja se
poštne prosto. (728—45)

C. kr. priv.

najnovejša univerzalna iznajdba
napovedujočih mer in iz-
polnujočih krojev

(s knjigo)

Jedina za krojaško obrt in najzanesljivejša
pri normalnih in nenormalnih telesih.

Z mojimi stroji, ki so na prvi pogled razumljivi,
izvršujejo se mere in kroji za vsako velikost, širo-
kost in spol. Kar napovedujejo napovedujoče mere,
kroji izpolnujejo, vsled česar se prihrani blago, trud
in čas. Temelj kroju in izdelovanju so slike v knjigi,
v kateri so zaznamovane mere vseh delov telesa. Ako
delaš po mojem sistemu, prilagaja se obleke najlepše.
Vzprejem družnike s primerom kavočjo
za Avstro-Ogersko. Prodajem inozemske pra-
vice. Kdor želi pogajati se zato, oglesi naj se pra-
vočasno.

Cenik s slikami pošiljam brezplačno na ogled.

S spoštovanjem

Martin Poveraj

(1303—2)

v Gorici na Travniku.

Sodi

od 1 do 2 veder nove vezave, potem 5 do 10 in 12 veder stare vezave, kakor tudi sodi zaloge vina od 30 do 50 hektolitrov, vsi v dobrem stanu, **so na prodaj pri** (1360-1)

J. Buggenig-u, sodarju
Erjavčeva cesta v Ljubljani.

Najboljše voščilo sveta!

Fernolendt
voščilo za čevlje.

Ces. kralj. privileg.
tovarna utem. l. 1832
na Dunaji

To voščilo brez galice (vitrijola) se lepo črno sveti ter vzdržuje usnje trpežno.

Povsod v zalogi. (3-42)
Zaradi ponarejanj naj se pazi natanko na moje ime

St. Fernolendt.

Poštni paketi, katerih vsebina (4 kilo voščila) je sortirana, pošiljajo se za poskušnjo poštnine prosto po 1 gld. 80 kr. na vsako poštno postajo.

Proda se (1327-3)
več vozov gnoja
v Gruberjevih ulicah št. 1.

Pri brzojavnih naročilih za (1326-2)
pence in trakove
zadošča zaradi kratkosti naslov:
Benedikt, Ljubljana.

Odklikovan na svetovni razstavi (1881) v Čikagi s svetinjo. (47)

Pri podiranju stare deželne bolnice in Krejči-jeve hiše v Gledaliških ulicah

se po ceni prodajajo:

okna, vrata, ostrešje, nadalje kamniti tlak, strešna opeka, zidna opeka in drugo stavbeno gradivo.

Vpraša naj se pri **Filipu Supančič-u** na Rinski cesti. (1352-2)

Pristno Brnsko sukneno blago za jesen in zimo 1895.

Kupon 3-10 m dolg, za gl. 4.80 iz dobre popolno obleko za go- gl. 6.- iz fine spode (sukno, hlače, gl. 7.75 iz finejših telovnik) stane samo gl. 10.- iz najfin.

Blago za zimske suknje, za lovec, loden, blago za suknje in hlače iz gredane tkanine v najlepši izbiri meter od 2 gld. 25 kr. navzgor in vse drugo blago pošilja po povzetju kot poštena in solidna najbolje znana tovarniška zaloga suknene blaga

Siegel-Imhof v Brnu.

Vzroci zastoj in frankovano — Jamci se za to, da pošiljatev odgovarja vzorcem.

Na nvaženje! Slavno p. n. občinstvo se zlasti opozarja, da je sukneno blago, če se direktno naroči, znatno ceneje, nego če se po agentih naročuje. — **Tyrdka Siegel-Imhof v Brnu** pošilja vse blago po pravih tovarniških cenah brez podružbe vsled zasebne odjemnike tudi oškodujočega sleparskega „krojaškega popusta“. (1146-13)

FR. ČUDEN

urar

v Ljubljani, Mestni trg

priporoča svojo največjo zalogo

vsakovrstnih švicarskih ur, uhanov, zlatnine in srebrnine.

Zaradi velike nesreče potresa ni sedaj nobene kupčije, torej prosim, kdor misli uro kupiti, naj jo sedaj naroči ali kupi. V ceniku postavljene cene so zdaj **za 10% znižane** — Priporočam se z vsem spoštovanjem

Fr. Čuden.

urar v Ljubljani.

(540-29)

Ceniki se dobivajo zastoj in se tudi po pošti pošiljajo.

Ign. Fasching-a vdove ključavničarstvo

Poljanski nasip h. št. 8

Reich-ova hiša

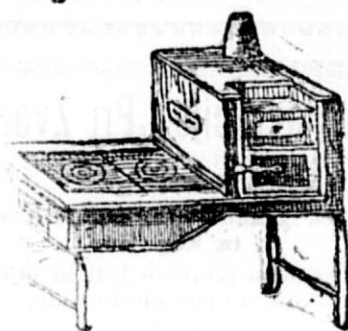
priporoča svojo bogato zalogo

štedilnih ognjišč

najpraprastejših, kakor tudi najfinjših, z žolto medjo ali mesingom montiranih za obklade s pečnicami ali kahlami.

Popravljanja hitro in po ceni.

Vnanja naročila se najhitreje izvršujejo. (540-29)

Prva žebljarska zadruga

v Kropi na Gorenjskem

ponuja vsem p. n. gg. trgovcem, podjetnikom, obrtnikom iz najboljšega železa solidno izdelane

žeblje, verige in drugo raznovrstno železnino, posebno za stavbe

po najnižji ceni. (593-8)

Ceniki na zahtevo poštnine prosto in zastoj.

Za jesensko in zimsko sezono!

Največjo izber

dunajskih modelnih klobukov

za dame, dekleta in otroke,

tvoril iz klobučine, trakov, peres, baržunov in plišov

v vseh barvah priporoča po najnižjih cenah (1324-3) z veselošovanjem

Karol Recknagel.

Lepo in ceneno!

Fran Stupica

trgovec z železnino, kovinami, moko ter specerijskim blagom

v Ljubljani, na Marije Terezije cesti št. 1

priporoča v nakup razno

strojarsko in usnjarsko orodje

Fran Paneckovega sina na Dunaju

kakor tudi

(1065-9)

nagrobne križe, štedilnike, vlite kotle, cement, traverze in železniške šine.

Važno za gospodarstvo, tehniko in industrijo!

Amerikanska patentna jeklena veriga

nezvarjena

iz tvornice

Goeppinger & Co., Bela peč, Gorenjsko.

Unzerreissbar

Prednosti nasproti zvarjeni verigi: 1.) 2 $\frac{1}{2}$ krat večja lomoporna trdnost. 2.) Zmanjšanje teže. 3.) Absolutna varnost. — Izdelujejo se vsake vrste dolgih verig po meri: **verige za krave, konje, pse, za ojesa, prsne verige itd.** od 1-8 do 65 mm debelosti.

Samoprodaja za Kranjsko:

ERNEST HAMMERSCHMIDT

Ljubljana, Križevniški trg. (1152-7)

Mala oznanila.

Pod Trnovo št. 2.

Veliko zalogo

klobukov

priloga

J. Soklič.

Pod Trnovo št. 2.

Z najraznovrstnejšimi, štirikrat na dan svežimi, ukusnimi, zdravimi in slastnimi, v

slaščičarski in pekovski obrt

spadajočimi izdelki postreže točno tvrdka

Jakob Zalaznik

Stari trg št. 21.

Tu je dobiti vsak dan domačo potvico, vseh vrst kruh na vago, ržen kruh in prepečenec (Vanille-Zwieback).

Za (95)

jesensko in zimsko sezono

velika zaloga

manufakturnega blaga

po najnižjih cenah pri

Hugonu Ihl-u

v Ljubljani, Pred škofijo št. 2.

Kavarna I. Lekan

(„Pri Virantu“)

na Sv. Jakoba trgu.

Podpisane se priporočam sl. občinstvu za obilen obisk moje kavarne ter zagotavljam dobre pijače ter točno postrežbo.

Z velespoštovanjem

Ivan Lekan,

kavarnar.

HOTEL Ljubljana (182)

Sv. Petra cesta št. 9.

V središču mesta, blizu južnega kolodvora, poštnega in brzojavnega urada.

Izborna, cenena restavracija. 20 elegantno urejenih sob.

Ukusna jedila, pristni dolenski oviček. — Salon za veselice. — Poleti lep sončen vrt. — Gg. trgovskim potnikom dovoljujejo se znižane cene.

Omnibus k vsakemu vlaku. Karol Počivaunik, hotelir.

Fr. Kaiser

puškar v Ljubljani,

Selenburgove ulice št. 6 (98)

priporoča svojo veliko zalogo orožja za lov in osebno varnost, streljiva in potrebščin za lovce. Specialitete v ekspresnih puškah in pištolah, ki jih sam izdelujem. Popravki se izvršujejo v moji delavnici.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuvai

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vpslati.

10 gld. samo stane pri meni fin modroc na pereh (Feder-matratze) iz najboljšega blaga solidno narejen. Ne zamenjajte mojih kot najb. lsi znanih modrocov z onimi, kot jih n. pr. tukajšnji mizarji nepopolnoma izvršene p. nujajo. Zlamine od 1. do 30 gld.; divani, otomani, garniture in vsa tapetniška dela po najnižji ceni.

Tapetniška kupčija OBREZA

v Ljubljani, Selenburgove ulice št. 1.

Josip Reich (101)

Poljanski nasip, Ozke ulice št. 4

priporoča čast. občinstvu dobro urejeno

kemično spiralnico

v kateri se razparane in nerazparane moške in ženske obleke lepo očedijo. Preginjala vsprejmo se za pranje in čiščenje v pobarvanje. V barvariji vsprejema se svilnato, bombažno in mešano blago. Barva se v najnovejših modah.

Slavko Gärtner

krojaštvo (1037)

Sv. Petra cesta št. 74 Škofje ulice št. 2

priporoča svojo delavnico v obilen poset, zagotavlja solidno in točno postrežbo po nizki ceni. Moške obleke izdeluje od 3 gld. naprej. Osnajajo se cele obleke in posamezni kosi. Stalnim naročnikom krpanje brezplačno. Gg. dijakom znatno znižane cene. Za jesensko sezono bode moja delavnica razširjena in z dobrimi močmi preskrbljena, da mi bode mogoče ustrezati vsem zahtevam čč. naročnikov.

Restavracija „Pri Zvezdi“

cesarja Josipa trg.

Velik zračni vrt, stekleni salon in kegljišče.

Priznana izvrstne jedi in pijače in skupno obedovanje.

F. Ferlinc, restavratôr.

IVAN JAX

v Ljubljani, Dunajska cesta 13.

Tovarniška zaloga

šivalnih strojev in velocipedov.

Ceniki (104)

zastonj in poštne prosto.

Čast mi je naznanjati, da sem prevzela po smrti mojega moža Frana Toni

kovaško obrt

katero bodem nadaljevala, ter se priporočam za vsa v to stroko spadajoča dela po nizkih cenah, zlasti za nove podkove. Dobro delo in točna postrežba.

Z velespoštovanjem (105)

Ivanka Toni

v Vodmatu št. 4.

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.

Slikarja napisov, stavbina in pohistvena pleskarja.

Tovarna za oljate barve, lak in pokost. (106)

Glavni zastop Bartholi-jevega originalnega karbolitneja. Maščoba za konjska kopita in usnje.

Uran & Večaj

Ljubljana, Gradišče št. 8, Igriske ulice št. 3

priporočata p. n. čast. občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih

pečij in glinastih snovij

kakor tudi

štedilnikov

in vseh v to stroko spadajočih del po nizkih cenah. (107)

Izborna apno

iz kopanega kamenja (apnenika), izvrstno izžgano, ima vedno na prodaj in v vsaki množini po običajnih cenah

Andrej Mauer

posest. apnenice v Zagorji pri Savi. (108)

HENRIK KENDA

v Ljubljani.

Najbogatejša zaloga za šivilje.

ANTON KOŠIR

v Ljubljani, v Kolodvorskih ulicah št. 39, poleg juž. kolodvora

priporoča svojo zalogo (110)

izvrstnih jermenov za stroje

po najnižjih cenah, ravno tako jermena za šivati in vezati.

Kovčki „en gross“ gg. trgovcem po najnižjih tovarniških cenah.

Mehanik Ivan Škerl

(111)

Opekarska cesta št. 16 v Ljubljani

priporoča se p. n. občinstvu za izvrševanje vseh v njegovo stroko spadajočih del in popravkov, kakor šivalnih strojev, velocipedov i. t. d. po najnižjih cenah.

Vnanja naročila se točno izvršujejo.

G. Tönnies

v Ljubljani.

Tovarna za stroje, železo in kovinlívnic.

Izdeluje kot posebnost: vse vrste strojev za lesoreznilce in žago. (112)

Prevažamo cele naprave in oskrbuje parostroje in kotle po najboljši sestavi, slučajno turbine in vodna kolesa.

Maksimilijan Patat-ova naslednika F. Merala & Boneš

(113)

v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 32, ali pa sv. Petra nasip št. 27

priporočata se p. n. občinstvu za ženske in moške obleke, razparane in cele, iste se lepo očedijo; vzprejemata vsakovrstna pregrinjala, svilnate robe in trakove za pranje in pobarvanje, kakor tudi svilnato, bombažno in mešano blago vseh barv. Obleka se čisti, pere in barva hitro, dobro in po nizki ceni.

J. Hafner-jeva pivarna

Ljubljana, sv. Petra cesta št. 47.

Zaloga Gösskega marčnega piva

v sodčkih in steklenicah.

Priznana izvrstna restavracija z veliko dvorano za koncerte itd. in lepim vrtom. (114)

== Kegljšče in razpolago. ==

Uhod je tudi iz Poljskih ulic.

Prej **Alojzij Erjavec** Prej J. Zor

(115) čevlarski mojster

v Ljubljani, Čevlarske ulice št. 3

priporoča se p. n. občinstvu in slav. občinstvu za obilno naročevanje raznovrstnih obuvai, katera izvršuje cenó, pošteno in iz zanesljivo trpežnega usnja od najfinešje do najprostejšje oblike. Mere se shranjujejo. Vnanjim naročilom naj se blagovoljno pridene vzorec.

Zajamčeno pristni kranjski brinjevec

liter po gld. 1-20 in

medenovec

liter po gld. 1.—, ki ga priporočajo zdravniki, pri

Oroslav Dolencu

trgovina z voščeno in medom

Ljubljana, Gledališke ulice 10. (116)

Ustanovljeno leta 1847.

J. J. NAGLAS

tovarna pohistva

v Ljubljani, Turjaški trg št. 7 in Gospodske ulice (Knežji dvorec).

Zaloga jednostavnega in najfinejšega lesenega in oblazinjenega pohistva, zreal, strgarskega in pozlatarskega blaga, pohistvene robe, zavës, odej, preprog, zastiral na valjeh, polknov (žaluzij). Otroški vozički, železna in vrtna oprava, nepregorne blaginje. (102)

Alojzij Vanino

Ljubljana, Stari trg št. 9

nasproti trgovine J. S. Benedikt-a

priporoča p. n. občinstvu svojo veliko zalogo

nožev in škarij

vsake vrste iz najfinejšega angleškega jekla.

Priporoča se za izvršitev vseh v njegovo stroko spadajočih del, kakor brušenje britev, likanje in brušenje kirurških instrumentov itd. itd. (1038-12)

M. KUNC

krojaško obrtovanje

v Gradišči št. 5 (v Jean Schreyerji hiši)

priporoča svoje izborne izdelke oivilnih in uniformskih oblačil po meri. Bogata izber dobrega modnega blaga je vedno v zalogi; vzprejemajo se pa tudi naročila s pridejanim blagom. Fini in pravilni kroj, izborna delo in ceno postrežbo jamči obče znana zmožnost in solidnost tvrdke. (119)

Fran Detter

Ljubljana, Stari trg šte. 1.

Prva in najstarejša zaloga

šivalnih strojev.

Tu se tudi dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji, kakor slamoreznilce, mlatilnice i. t. d.

Ceniki zastonj in poštne prosto. (120)

Anton Presker

v Ljubljani

na Sv. Petra cesti šte. 16

priporoča svojo veliko zalogo gotovih oblek za gospode in dečke, jopio za gospe, plaštev za gospe, nepremočljivih havelokov itd.

Obleke po meri se po najnovejših vzorcih in po najnižjih cenah solidno in najhitreje izvršujejo (1. 18)

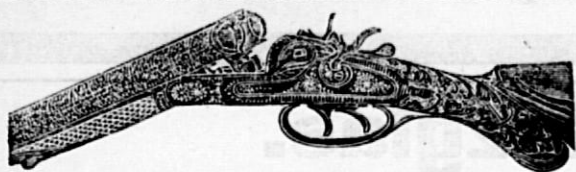
Fran Burger, mizar

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 21

se priporoča č. občinstvu za naročila v izvrševanje najnavadnejih in najfinejših

pohištvenih in stavbinskih, v mizar-sko stroko spadajočih del.

Tudi imam v zalogi več pohištva in izdelujem najlepše lesene stropne in stene (lambeije). Delo solidno in po nizki ceni. Za dela, naročena dovolj zgodaj, tudi jamčim. Naročila izvršujem ali po predloženih mi ali pa odbranih lastnih vzorcih po vseh slogih. (220-34)

Ljudevit Borovnik (386-31)

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušk za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice, vzprejema vsakovrstna popravila in jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Ilustrovani ceniki zastoj.

Izdelovanje perila

Na debelo! za gospode, gospé in otroke. Na drobno!

Prevzemajo se opreme zaneveste. (316-31) Ustanovljeno leta 1870. Cena in blago brez konkurence!

Centili v nemškem, slovenskem in italijanskem jeziku se na zahtevanje pošiljajo prosto.

Za brezhiben kraj in najsolidnejšo postrežbo jamči tvrdka

C. J. Hamann v Ljubljani

zalagatelj perila več c. kr. častniških uniformovališ in uniformovanja v naši c. in kr. vojni mornarici.

Prostovoljna dražba

pohištva in kuhinjske opreme

bode

v ponedeljek 21. oktobra t. l.

od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 6. ure popoldne (1339-2)

na Resljevi cesti št. 1, II. nadstr.

Vozni listki v Sev. Ameriko

(943-9)

pri

nizozemsko-ameriški parobrodni družbi.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7

DUNAJ.

Vsak dan odprava z Dunaja.

Pojasnili zastoj.

Občeznana hiša

s strojarjo in prodajalnico za usnje

poleg polja in travnikov v dolenskem trgu blizu kolodvora se proda takoj za 3300 gld. (1346-2)

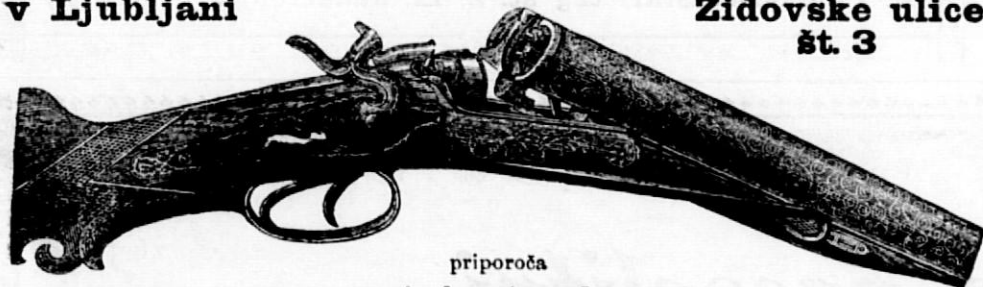
Poizvedbe v odvetniški pisarni dr. Frana Papeža v Ljubljani.

FRAN ŠEVČIK

puškar

v Ljubljani

Židovske ulice št. 3

priporoča

svojo bogato zalogo

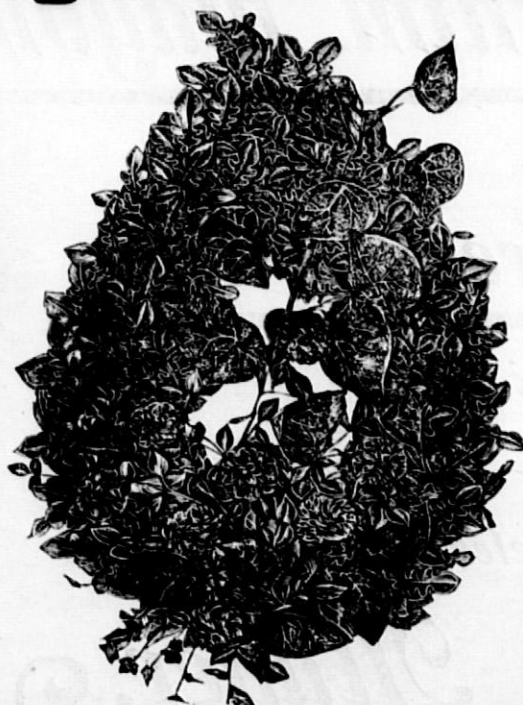
vseh vrst orožja in lovskih potrebščin

kakor tudi puške in samokrese lastnega izdelka.

Vsa v njegove stroko spadajoča dela se izvršujejo točno in po najnižji ceni.

Nagrobne vence

Za vseh svetnikov dan!

Za vseh svetnikov dan!

jako fino narejene, od najcenejših do najfinejših

priporoča z velespoštovanjem

(1348-1)

K. Recknagel.

Josip Seunig

v Ljubljani, Slonove ulice

trgovina usnja na debelo in drobno

priporoča

vse v to svrhu spadajoče blago

posebno

(1375-1)

podplate vsake teže in vrste iz najboljših tovarn.

Blago je kupljeno še pred podraženjem usnja, torej ceneje.

Cement

železniške šine, traverze,

cinkasto in pocinkano ploščevino

železo za vezi

kovanje za okna in vrata

sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje, priporoča po zelo znižanih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino

(442-52)

Glavni trg št. 10. Ljubljana. Glavni trg št. 10.

Uradno upravičeni in zapriseženi stavbinski inženjer in stavbeni mojster Jaromir Hanuš

ponuja se

za izvrševanje vseh v stavbinsko stroko spadajočih del, prevzema poprave hiš po zelo nizkih cenah, naprave vodovodov, načrtov in proračunov, merjenje cest in posestev itd.

Ustmena ali pismena naročila

vzprejemajo se

(1123-13)

v novi hiši na Poljanskem predmestju, nasproti domobranski vojašnici.

Wietersdorfska tovarna za Portland in Roman cement

F. Knoch-a & Comp. v Celovcu

priporoča svoje izdelke v znatno večji trgovski in lomoporni trdnosti, nego to predpisujejo določila društva avstrijskih inženirjev in arhitektov za dobre kvalitete.

Zaloga in zastop za Kranjsko: **Fr. Seunig & Comp.** v Ljubljani, Marijin trg št. 2.

Svedočebe in ponudbe zastopj in poštnine prosto.

(402-28)

Razprodaja vsled potresa!

Ker moram vsled katastrofe izprazniti svoja skladišča v **Frančiškanskih ulicah št. 12 in na Sv. Jakoba trgu št. 9** in mi v zvezi vsemu prizadevanju ni mogoče, najti drugih pripravnih prostorov, in ker sem blago iz jednega skladišča spravil v tako slabo drvarnico, da utegne isto v jesenskem deževnem vremenu izgubiti gotovo vso svojo vrednost, sem prisiljen, nekaj svojega blaga

pod kupno ceno

razprodati in vabim slavno p. n. občinstvo k prav mnogobrojnemu obiskovanju z zagotovilom, da ne bode nikomur žal, da je porabil to ugodno priliko za kupovanje, ker gotovo nikdar več ne doboče tako cenene blaga.

M. PAKIČ

trgovca z lesno robo, košarami, sili in rešetki, žimo in halugo v Ljubljani, v Šolskem drevoredu.

P. n. Osobito si usojam opozarjati na svojo od svojih delavcev predeno **garantirano pristno žimo**

katero kupujem neobdelano v Bosni, Ogerski, Štirski in Kranjski in jo dam potem presti, torej jo gotovo lahko oddam po najnižji ceni; istotako na

Crin d' Afrique (haluga ali morska trava)

za katero robo sem od **Exportation Usine à vapeur de Crin végétal d' Afrique** v Alžirji glasom sklepnega pisma z dne 15. septembra 1894. l. prevzel samoprodajo za Ljubljano in Kranjsko.

Istotako priporočam svojo veliko zalogo finih košar za kupovanje na trgu, košaric za potovanja, žičnih tkanin, pletenin za ograjenje vrtov, lesnih preprog, ceckerjev za šolo in gospodinjstvo, nožnih preprog, slamnatih in kokosovih l. t. d.

P. n. vnanjim naročnikom se pri meni kupljeni predmeti brez daljnjih stroškov dostavljajo na kolodvor k dotičnemu vlakcu.

(817-8)

Razglas.

Vsi bolniki, kateri želé zdravljeni biti v deželni bolnici, se vzprejemajo od 19. oktobra naprej samo v novi bolnici za sv. Petra cerkvijo v Vodmatu.

Vodstvo deželnih dobrodelnih zavodov

v Ljubljani, 17. oktobra 1895.

(1854-2)

Društvo zdravnikov na Kranjskem
zboruje

dné 23. oktobra, v sredo, ob 6. uri zvečer.

Vzored:

- 1.) Poročili o kemični analizi Kina železnatega vina Serravallo.
- 2.) Poročilo o poštnine prostih naznanilih infekcijskih bolezni.
- 3.) Razkazovanje.

Ker so se morali opustiti društveni prostori v stari deželni bolnici, vrši se zborovanje v zobozdravniški ordinaciji gosp. **A. Paichel-a**, Stari trg št. 2, II. nadstropje.

(1863)

Naznanilo o preselitvi.

S tem uljudno naznanjam svojim p. n. naročiteljem in odjemalcem, da se od danes naprej prodajalnični prostori, in sicer oba oddelka za trgovino en gros in en detail, moje

trgovine z manufakturnim blagom

nahajajo

v veliki baraki na Kongresnem trgu

nasproti nunski cerkvi

ki je bila nalašč v to sorho novo zgrajena.

V Ljubljani, dné 13. julija 1895.

Z velespoštovanjem

(1321-2)

J. C. Mayer.